

(3) Suma zaopatrzeń wdowy i sierot lub samych sierot nie może przekraczać zaopatrzenia, jakie otrzymywał zmarły lub do jakiego miałby prawo.

(4) W razie zbiegu uprawnień do zaopatrzenia z tytułu rozporządzenia niniejszego i do renty lub zaopatrzenia również ze Skarbu Państwa z innego tytułu — uprawnionemu wypłaca się tylko jedno świadczenie według jego wyboru.

§ 8. O uprawnieniu do zaopatrzenia orzeka Minister Spraw Wojskowych.

§ 9. Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej powierzy wypłatę zaopatrzeń Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych za zwrotem kosztów. W tym celu Zakład Ubezpieczeń Społecznych otrzymywać będzie w początku roku budżetowego odpowiednią zaliczkę.

§ 10. (1) Zaopatrzenia dla osób, wymienionych w § 2 ust. (1) pkt. 1) i 2) i ust. (2) pkt. 1) oraz w § 4 ust. (1) i ust. (2) pkt. 1), służą od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego lub od pierwszego dnia następnego kwartału kalendarzowego, jeżeli zasiłek, przyznawany tym osobom dotychczas przez władze wojskowe, wypłacany był kwartalnie.

(2) Zaopatrzenia dla osób, wymienionych w § 2 ust. (1) pkt. 3) lit. a) oraz w § 4 ust. (1) pkt. 2), służą od pierwszego dnia miesiąca następującego po ich zwolnieniu z pracy, nie wcześniej jednak, jak do dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.

(3) Zaopatrzenia dla osób, wymienionych w § 2 ust. (1) pkt. 3) lit. b), służą z chwilą ukończenia 65 roku życia lub stwierdzenia niezdolności do pracy fizycznej (§ 6 ust. (2)), nie wcześniej jednak jak od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.

(4) Zaopatrzenia dla osób, wymienionych w § 2 ust. (2) pkt. 2) i 3) oraz w § 4 ust. (2) pkt. 2) i 3), służą od pierwszego dnia miesiąca następującego po śmierci b. robotnika, nie wcześniej jednak, jak od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.

§ 11. Z chwilą rozpoczęcia wypłaty zaopatrzeń ze Skarbu Państwa dla osób, wymienionych w § 2 i w § 4 ust. (1) pkt. 1) i ust. (2) pkt. 1), wstrzymane zostaną zasiłki, przyznawane tym osobom, dotychczas przez władze wojskowe z tytułu długoletniej pracy w zakładach wojskowych.

§ 12. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom Opieki Społecznej i Spraw Wojskowych.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z pierwszym dniem miesiąca następującego po jego ogłoszeniu.

Prezes Rady Ministrów:

Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Spraw Wojskowych: *Kasprzycki*

Minister Opieki Społecznej: *Wl. Jaszczółt*

158.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 25 lutego 1936 r.

o organizacji Policji Państwowej w powiatach miejskich.

Na podstawie art. 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 5, poz. 27) zarządzam co następuje:

§ 1. W miastach, stanowiących osobne powiaty dla celów administracji rządowej, Policja Państwowa stanowi obwody powiatowe, na których czele stoją komendanci Policji Państwowej miast.

§ 2. Do zadań komendantów Policji Państwowej miast należą funkcje, wymienione w art. 25 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej.

§ 3. Na czele Policji Państwowej w Krakowie, Lwowie, Łodzi, Poznaniu i Wilnie stoi komendant Policji Państwowej miasta, podporządkowany bezpośrednio komendantowi wojewódzkiemu.

Organem pracy komendanta miasta jest komenda Policji Państwowej miasta.

W miastach, stanowiących osobne powiaty dla celów administracji rządowej, w których na czele powiatu miejskiego stoi osobny starosta grodzki (Komisarz Rządu), obowiązki komendanta Policji Państwowej miasta pełni mianowany na to stanowisko przez Ministra Spraw Wewnętrznych kierownik komisariatu, podporządkowany bezpośrednio komendantowi wojewódzkiemu.

Organem pracy komendanta Policji Państwowej miasta jest właściwy komisariat Policji Państwowej.

W tych miastach, w których funkcja starosty grodzkiego poruczona jest staroście powiatowemu, obowiązki komendanta Policji Państwowej miasta pełni mianowany na to stanowisko przez Ministra Spraw Wewnętrznych właściwy komendant powiatowy.

Organem pracy komendanta Policji Państwowej miasta jest komenda powiatowa Policji Państwowej.

§ 4. W miastach, tworzących odrębne powiaty miejskie dla celów administracji rządowej, w których obowiązki powiatowej władzy administracji ogólnej sprawują prezydenci miast, mogą prezydenci tych miast w granicach swych uprawnień i z uwzględnieniem przepisów § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1932 r. w sprawie powiatów miejskich (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 408) wydawać bezpośrednio polecenia Policji Państwowej.

§ 5. Do wykonania zadań, niedających się wypełnić siłami poszczególnych komisariatów w obwodach, wymienionych w § 1, mogą być tworzone specjalne oddziały, wchodzące w skład Policji Państwowej w tych miastach.

§ 6. W zakresie organizacji policji śledczej w powiatach miejskich stosuje się przepisy, objęte

rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 kwietnia 1930 r. o wydziałach i urzędach śledczych (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 254).

§ 7. Wszystkie przepisy, dotyczące komendantów powiatowych Policji Państwowej, stosuje się również do komendantów Policji Państwowej miast, o ile w poszczególnym przypadku nie jest wyraźnie postanowione inaczej.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z dniem tym traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych o organizacji Policji Państwowej w powiatach miejskich z dnia 21 września 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 788).

Minister Spraw Wewnętrznych: *Wł. Raczkiewicz*

159.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 26 lutego 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie zastosowania do gminy wiejskiej Hel w powiecie morskim, województwie pomorskim, przepisów ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych, dotyczących gmin miejskich.

Na podstawie art. 72 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 106, poz. 884) zarządza się co następuje:

§ 1. Do gminy Hel w powiecie morskim, województwie pomorskim, mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych, dotyczące gmin miejskich.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1936 roku.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Wł. Raczkiewicz*

160.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 26 lutego 1936 r.

w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Wewnętrznych o powołaniu komisji nadzorczych nad obrotem zwierzętami gospodarskimi i drobiem oraz nad hurtowym obrotem mięsa tudzież nad organizacją targowisk.

Na podstawie art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. w sprawie uregulowania obrotu zwierzętami gospodarskimi i drobiem oraz obrotu hurtowego mięsem (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 639) zarządza się co następuje:

L. Targowiskowe komisje nadzorcze.

§ 1. 1. Dla współdziałania z władzami rządowymi w wykonywaniu bezpośredniego nadzoru nad przebiegiem i organizacją obrotu artykułami objętymi rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. w sprawie uregulowania obrotu zwierzętami gospodarskimi i drobiem oraz obrotu hurtowego mięsem (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 639), oraz nad organizacją targowisk powołuje się targowiskowe komisje nadzorcze.

2. Komisje noszą nazwę „Targowiskowa Komisja Nadzorcza w”.

§ 2. Do zadań targowiskowych komisji nadzorczych należy w szczególności:

- a) współdziałanie z władzami rządowymi przy wprowadzaniu w życie przepisów i zarządzeń dotyczących obrotu zwierzętami gospodarskimi i drobiem oraz hurtowego obrotu mięsem,
- b) badanie potrzeb w zakresie organizacji tego obrotu,
- c) opinjowanie na żądanie władz rządowych i samorządowych wszelkiego rodzaju projektów urządzeń technicznych w zakresie handlu zwierzętami, drobiem i mięsem,
- d) szerzenie wśród zainteresowanych czynników znajomości przepisów i zarządzeń w zakresie obrotu zwierzętami i drobiem oraz obrotu hurtowego mięsem,
- e) opracowywanie sprawozdań dotyczących stanu rynku,
- f) składanie sprawozdań ze swej działalności właściwym władzom administracyjnym,
- g) wykonywanie innych czynności zleconych przez władze nadzorcze w zakresie obrotu zwierzętami i drobiem oraz handlu hurtowego mięsem, a w szczególności co do notowań cen i rejestracji umów sprzedaży.

§ 3. 1. Targowiskowe komisje nadzorcze ustanawiają w drodze zarządzeń właściwi wojewodowie.

2. Obszar działania i siedzibę komisji ustala się po wysłuchaniu opinii właściwych izb samorządu gospodarczego i związków samorządu terytorjalnego. Działalność komisji nie może jednak rozciągać się poza granice powiatu, w którym znajduje się jej siedziba.

§ 4. 1. Targowiskowa komisja nadzorcza składa się z przewodniczącego i jego zastępcy, z przedstawicieli terytorjalnie właściwych izb: przemysłowo-handlowej, rolniczej i rzemieślniczej, z każdej po jednym, oraz z dwóch przedstawicieli związków samorządu terytorjalnego, z których jeden jest przedstawicielem gminy właściwej dla siedziby komisji.

2. O ile działalność komisji rozciąga się również na targowiska znajdujące się poza miejscem jej siedziby, skład komisji może być zwiększony o jednego członka na każde z tych targowisk.

3. Każdy z członków komisji ma swego zastępcę. Zastępca pełni obowiązki, o ile członek komisji, którego zastępuje, nie może brać udziału w jej pracach. Zastępca może uczestniczyć w posiedzeniach komisji równocześnie z członkiem, którego zastępuje.